

Sygn. akt II K (...)

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2020 r.

Sąd Rejonowy w Otwocku w Wydziale II Karnym w składzie :

Przewodniczący: SSR Anna Sereda

Protokolant: Katarzyna Kaźmierczak

przy udziale Mazowieckiego Urzędu Celno – Skarbowego w Warszawie reprezentowanego przez Małgorzatę Cieniewicz

po rozpoznaniu w dniach 19 września 2019 roku, 24 października 2019 roku, 19 grudnia 2019 roku, 18 czerwca 2020 roku, 02 lipca 2020 roku i 24 września 2020 roku

sprawy: 1. M. C. (2), s. W. i J. zd. M., ur. (...) we W.

oskarżonego o to, że: I. pełniąc funkcję Prezesa Zarządu Spółki (...) z siedzibą we W., przy ul. (...), w okresie od dnia 10 kwietnia 2016 r. do dnia 20 kwietnia 2016 r. w barze (...) w miejscowości G. (...), przy ul. (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru urządzał gry na automatach w rozumieniu art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201 poz 1540 z późn. zm.) na automacie do gier (...) nr (...) (...)/(...):

- wbrew art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, gdyż nie posiadał koncesji na prowadzenie kasyna gry w barze (...) w miejscowości G. (...), przy ul. (...),
- wbrew art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, gdyż urządzał gry na automacie do gier (...) nr (...) (...)/(...) poza kasynem,
- wbrew art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, gdyż w barze (...) w miejscowości G. (...), przy ul. (...) eksploatował automat do gier (...) nr (...) (...)/(...), który nie był zarejestrowany przez naczelnika urzędu celnego

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

2. A. R., s. A. i S. zd. K., ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że: II. pełniąc funkcję Prezesa Zarządu Spółki (...) z siedzibą w W., przy ul. (...), w okresie od dnia 16 kwietnia 2016 r. do dnia 20 kwietnia 2016 r. w barze (...) w miejscowości G. (...), przy ul. (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru urządzał gry na automatach w rozumieniu art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201 poz 1540 z późn. zm.) na dwóch automatach do gier ((...) nr (...), (...) (...)):

- wbrew art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, gdyż nie posiadał koncesji na prowadzenie kasyna gry w barze (...) w miejscowości G. (...), przy ul. (...),
- wbrew art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, gdyż urządzał gry na dwóch automatach do gier ((...) nr (...), (...) (...)) poza kasynem,

- wbrew art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, gdyż w barze (...) w miejscowości G. (...), przy ul. (...) eksploatował dwa automaty do gier ((...) nr (...), (...) (...)), które nie były zarejestrowane przez naczelnika urzędu celnego

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

III. będąc prezesem zarządu firmy (...) Sp z o.o., w dniu 31.05.2016 r. w lokalu (...) usytuowanym przy ul. (...) w O., bez wymaganego zezwolenia urządzał gry na automatach w rozumieniu art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201 poz. 1540 z późn. zm.), tj. na automatach do gier: S. (...) b/nr, N. L. b/nr, G. (...) b/nr oraz B. H. nie posiadając koncesji na prowadzenie kasyna gry, wbrew art. 6 ust. 1 wymienionej ustawy

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 kks

orzeka:

1. oskarżonego M. C. (2) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. I i za to na podstawie art. 107 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks skazuje go, a na podstawie art. 107 § 1 kks wymierza mu karę grzywny w wymiarze 100 (sto) stawek dziennych w wysokości po 100 zł. (sto złotych) każda stawka;
2. oskarżonego A. R. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. II i za to na podstawie art. 107 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks skazuje go, a na podstawie art. 107 § 1 kks wymierza mu karę grzywny w wymiarze 150 (sto) stawek dziennych w wysokości po 100 zł. (sto złotych) każda stawka;
3. oskarżonego A. R. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. III i za to na podstawie art. 107 § 1 kks skazuje go i wymierza mu karę grzywny w wymiarze 100 (sto) stawek dziennych w wysokości po 100 zł. (sto złotych) każda stawka
4. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 2 kk w zw. z art. 20 § 2 kks i art. 39 § 1 kks wymierza oskarżonemu A. R. karę łączną grzywny w wymiarze 200 (dwieście) stawek dziennych w wysokości po 100 zł. (sto złotych) każda stawka;
5. na podstawie art. 30 § 5 kks orzeka:
 - wobec oskarżonego A. R. przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych ujętych w wykazie dowodów rzeczowych nr 2 na karcie 294 akt sprawy II (...) pod poz. 1 – 7 oraz w wykazie dowodów rzeczowych nr 2 na karcie 340 akt sprawy (...) pod poz. 2, 3 i 5,
 - wobec oskarżonego M. C. (2) przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych ujętych w wykazie dowodów rzeczowych nr 2 na karcie 340 akt sprawy (...) pod poz. 1, 4 i 6;
6. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. K. (1) wynagrodzenie w kwocie 516,60 zł. (pięćset szesnaście złotych 60/100) w tym 23 % podatku VAT w kwocie 96,60 zł. (dziewięćdziesiąt sześć złotych 60/100) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego M. C. (2) pomocy prawnej udzielonej z urzędu;
7. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks zwalnia oskarżonych M. C. (2) i A. R. w całości od zapłaty kosztów sądowych obciążając wydatkami Skarb Państwa.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	(...)	

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. C. (2)	Pełniąc funkcję Prezesa Zarządu Spółki (...) z siedzibą we W., przy ul. (...), w okresie od dnia 10 kwietnia 2016 r. do dnia 20 kwietnia 2016 r. w barze (...) w miejscowości G. ((...)), przy ul. (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru urządzał gry na automatach w rozumieniu art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U.	

		<p>Nr 201 poz 1540 z późn. zm.) na automacie do gier (...) nr (...) (...)/(...):</p> <ul style="list-style-type: none"> • wbrew art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, gdyż nie posiadał koncesji na prowadzenie kasyna gry w barze (...) w miejscowości G. (...), przy ul. (...), • wbrew art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, gdyż urządzał gry na automacie do gier (...) nr (...) (...)/(...) poza kasynem, • wbrew art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, gdyż w barze (...) w miejscowości G. (...), przy ul. (...) eksploatował automat do gier (...) nr (...) (...)/(...), który nie był zarejestrowany przez naczelnika urzędu celnego 	
<p>Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>W dniu 02 września 2014 roku w B. M. C. (2) będący prezesem zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. zawarł ze spółką (...) Sp. z o. o. reprezentowaną przez prezesa zarządu</p>	<p>umowa leasingu operacyjnego</p>	<p>k. 228 -233</p>	

W. M. umowę leasingu operacyjnego, której przedmiotem były automaty do gier losowych.			
wydruk z KRS dot. (...)	k. 265-268		
A. K. (2) był dysponentem lokalu bar (...) położonego w G. przy ulicy (...). W lokalu tym A. K. (2) zatrudniał dwie pracownice: A. D. oraz M. A., które na zmianę były obecne w lokalu przygotowując i wydając klientom zakupione przez nich kebaby.	zeznania świadka A. K. (2)	k. 32-33, k. 908-909	
zeznania świadka A. D.	k. 3-4, k. 849-850		
zeznania świadka M. A.	k. 38-39, k. 850-851		
W dniu 15 marca 2016 roku A. K. (2) część powierzchni lokalu wynajął J. M.. Zgodnie z umową za wynajem powierzchni lokalu J. M. miał płacić A. K. (2) miesięczny czynsz w kwocie 300 złotych miesięcznie.	zeznania świadka A. K. (2)	k. 32-33, k. 908-909	
W dniu 10 kwietnia 2016 roku J. M. zawarł z M. C. (2) - Prezesem Zarządu Spółki (...) umowę najmu/podnajmu powierzchni w lokalu użytkowym położonym w barze (...) (...) w G. przy ul. (...). Zgodnie z umową lokal miał być wykorzystywany na prowadzenie działalności	umowa najmu/podnajmu powierzchni w lokalu użytkowym	k. 246	

handlowo-usługowej. Czynsz z tytułu najmu lokalu miał wynosić 100 złotych miesięcznie. Opłaty w imieniu J. M. ponosić miał M. C. (2)			
wydruk z KRS dot. (...)	k. 265-268		
zeznania świadka J. M.	k. 243-244, k. 299-301 akt sprawy II (...)		
Do lokalu położonego w G. został wstawiony automat do gier H. (...) nr 25/ (...)/(...). Automat był obsługiwany przez serwisantów, którzy przyjeżdżali i uzupełniali zapasy monet. Użytkownikom automatów wygrane były wypłacane przez automat.	oświadczenie prezesa zarządu M. C. (2)	k. 227	
zeznania świadka M. A.	k. 38-39, k. 850-851		
W dniu 20 kwietnia 2020 roku, w czasie kiedy w lokalu bar (...) znajdowała się pracownica A. A. (2) D., do lokalu przybyli funkcjonariusze Urzędu Celnego II w W.: P. P., R. B., R. K. oraz P. K.. Funkcjonariusze dokonali przeszukania lokalu ujawniając w nim m.in. podłączony i gotowy do użytkowania automat do gier H. (...) nr (...) (...)/(...).	protokół przeszukania	k. 6-8	
Funkcjonariusze Urzędu Celnego w w/w lokalu przeprowadzili eksperyment procesowy. R. B. włożył do akceptora	protokół eksperymentu procesowego	k. 14-19	

<p>banknotów banknot o nominale 10 zł. W wyniku przeprowadzonych kilku gier funkcjonariusz podjął próbę wypłaty wygranej na automacie. Część pieniędzy z wygranej została przez automat umieszczona w ryniencie umieszczonej w dolnej części automatu, zaś automat zablokował się wyświetlając komunikat " call attendant, 3300 hopper empty". Następnie funkcjonariusze dokonali oględzin zewnętrznych automatu ujawniając w nim elementy konstrukcyjne występujące w automatach do gier hazardowych tj. wrzutnik monet, akceptor banknotów, metalową rynienkę, do której automat wypłacał wygrane oraz panel sterowania z klawiszami "wypłata" "stawka", "stop".</p>			
<p>protokół oględzin</p>	<p>k. 20-25,</p>		
<p>zapis dźwięku i obrazu na płycie DVD z przebiegu eksperymentu procesowego z dnia 20.04.2016r.</p>	<p>k. 10</p>		
<p>W dniu 17 sierpnia 2016 roku w magazynie Izby Celnej w W. dokonano oględzin wewnętrznych automatu, ujawniając w nim m. in hopper (pojemnik na monety), na drzwiczkach po ich wewnętrznej stronie umieszczone były</p>	<p>protokół oględzin</p>	<p>k 318-326.</p>	

<p>elementy wrzutnika monet, akceptora banknotów wraz z pojemnikiem na banknoty. We wnętrzu automatu ujawniono kwotę 80 złotych.</p>			
<p>Automat do gier H. S. nr (...) (...) / (...) zabezpieczony w barze (...) w G. przy ul. (...) ma charakter komercyjny z uwagi na konieczność opłaty za grę, zaś gra na nim ma charakter losowy z uwagi na brak innych przeważających elementów gry np. elementów zręcznościowych.</p> <p>Oskarżony M. C. (2) był wielokrotnie karany, w tym za przestępstwa z art. 107 § 1 kks.</p>	<p>opinia biegłego Z. S. informacja o karalności</p>	<p>k. 957-970 k. 1005-1019.</p>	
<p>1.1.2.</p>	<p>A. R.</p>	<p>Pełniąc funkcję Prezesa Zarządu Spółki (...) z siedzibą w W., przy ul. (...), w okresie od dnia 16 kwietnia 2016 r. do dnia 20 kwietnia 2016 r. w barze (...) w miejscowości G. ((...)), przy ul. (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru urządzał gry na automatach w rozumieniu art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201 poz 1540 z późn. zm.) na dwóch automatach do gier ((...) nr (...), (...) (...)):</p>	

		<ul style="list-style-type: none"> • wbrew art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, gdyż nie posiadał koncesji na prowadzenie kasyna gry w barze (...) w miejscowości G. ((...)), przy ul. (...), • wbrew art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, gdyż urządzał gry na dwóch automatach do gier ((...) nr (...), (...)) (...) poza kasynem, • wbrew art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, gdyż w barze (...) w miejscowości G. ((...)), przy ul. (...) eksploatował dwa automaty do gier ((...) nr (...), (...)) (...), które nie były zarejestrowane przez naczelnika urzędu celnego 	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
A. K. (2) był dysponentem lokalu bar (...) położonego w G. przy ulicy (...). W lokalu A. K. (2) zatrudniał dwie pracownice A. D. oraz M. A., które na zmianę były obecne w lokalu przygotowując i wydając	zeznania świadka A. K. (2)	k. 32-33, k. 908-909	

klientom zakupione przez nich kebaby.			
zeznania świadka A. D.	k. 3-4 , k. 849-850		
zeznania świadka M. A.	k. 38-39, k. 850-851		
W dniu 15 marca 2016 roku A. K. (2) część powierzchni lokalu wynajął J. M.. Zgodnie z umową za wynajem powierzchni lokalu J. M. miał płacić A. K. (2) miesięczny czynsz w kwocie 300 złotych miesięcznie.	zeznania świadka A. K. (2)	k. 32-33, k. 908-909	
W dniu 16 kwietnia 2016 roku prezes zarządu (...) Sp. z o. o. A. R. zawarł z J. M. umowę najmu 4 metrów kwadratowych powierzchni lokalu położonego w G. przy ul. (...). Zgodnie z umową na wynajmowanej powierzchni zostały zainstalowane urządzenia rozrywkowe i zręcznościowe.	umowa najmu lokalu nr (...)	K. 246-248	
wydruk z KRS dot. (...)	k. 262-264		
Do lokalu (...) w G. zostały zgodnie z umową najmu wstawione automaty do gier (...) numer (...) oraz H. (...) (...). Automaty były obsługiwane przez serwisantów, którzy przyjeżdżali i uzupełniali zapasy monet. Użytkownikom automatów wygrane były wypłacane przez automaty, pracownicy A.	zeznania świadka M. A.	k. 38-39, k. 850-851	

<p>K. (2) nie zajmowali się ich obsługą, ani wypłatą wygranych dla graczy.</p>			
<p>W dniu 20 kwietnia 2020 roku, w czasie kiedy w lokalu (...) znajdowała się pracownica A. A. (2) D., do lokalu przybyli funkcjonariusze Urzędu Celnego II w W.: P. P., R. B., R. K. oraz P. K.. Funkcjonariusze dokonali przeszukania lokalu ujawniając w nim m.in. podłączone i gotowe do użytkowania automaty do gier H. (...) oraz (...)</p>	<p>protokół przeszukania</p>	<p>k. 6-8</p>	
<p>W czasie pobytu w lokalu funkcjonariusze Urzędu Celnego dokonali oględzin automatów ujawniając w nich elementy konstrukcyjne występujące w automatach do gier hazardowych tj. wrzutnik monet, akceptor banknotów, metalową rynienkę do której automat wypłacał wygrane oraz panel sterowania z klawiszami "wypłata" "stawka", "stop". Następnie funkcjonariusz R. B. wykonał eksperyment procesowy przeprowadzając grę na automatach. W czasie eksperymentu stwierdzono, że gra na automatach ma charakter losowy, funkcjonariusz nie mógł przewidzieć rezultatu poszczególnych gier. Grający nie miał możliwości zatrzymania zmieniających się symboli na bębnach w najlepszym</p>	<p>protokół oględzin</p>	<p>k. 20-25</p>	

dla siebie ustawieniu. Gry przeprowadzane były w celach komercyjnych, każdy automat wymagał zasilenia środkami pieniężnymi.			
protokół eksperymentu procesowego	k. 14-19		
zapis dźwięku i obrazu na płycie DVD z przebiegu eksperymentu procesowego z dnia 20.04.20216 roku.	k. 10		
<p>W dniu 31 maja 2016 roku funkcjonariusze Urzędu Celnego dokonali oględzin wewnętrznych automatów. W automacie H. (...) (...) ujawniono metalową skrzynkę z napisem (...), pod którą po prawej stronie znajdowało się miejsce do którego wpadały banknoty, po lewej stronie od pojemnika znajdował się hopper - pojemnik na monety. Na drzwiczkach automatu umieszczone były elementy wrzutnika monet, akceptora banknotów. Wewnątrz ujawniono kwotę 400 złotych.</p> <p>We wnętrzu automatu (...) ujawniono trzy mechaniczne bębny z symbolami owoców. Pod spodem po lewej stronie znajdował się metalowy rękaw za pomocą którego banknoty wpadały do dolnej części automatu, po prawej stronie znajdowały</p>	protokół oględzin	k. 251-259	

<p>się dwa pojemniki na monety. Na drzwiczkach automatu umieszczone były elementy wrzutnika monet, akceptora banknotów. We wnętrzu automatu ujawniono kwotę 94 złotych.</p>			
<p>Automaty do gier H. S. P. (...) i (...) nr (...) zabezpieczone w barze (...) w G. przy ul. (...) mają charakter komercyjny z uwagi na konieczność opłaty za grę, zaś gra na nich ma charakter losowy z uwagi na brak innych przeważających elementów gry np. elementów zręcznościowych.</p>	<p>opinia biegłego Z. S.</p>	<p>k. 957-970, k. 1069-1076</p>	
<p>1.1.3.</p>	<p>A. R.</p>	<p>Będąc prezesem zarządu firmy (...) Sp z o.o., w dniu 31.05.2016 r. w lokalu (...) usytuowanym przy ul. (...) w O., bez wymaganego zezwolenia urządził gry na automatach w rozumieniu art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201 poz. 1540 z późn. zm.), tj. na automatach do gier: S. (...) b/nr, N. L. b/nr, G. (...) b/nr oraz B. H. nie posiadając koncesji na prowadzenie kasyna gry, wbrew art. 6 ust. 1 wymienionej ustawy</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>W dniu 01 czerwca 2014 roku A. R. będący</p>	<p>umowa dzierżawy nr (...)</p>	<p>k. 216-219</p>	

<p>prezesem zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zawarł umowę dzierżawy nr (...) z Prezesem Zarządu Spółki (...) Sp. z o.o. Przedmiotem umowy były automaty do gier. Umowa została zawarta na czas nieoznaczony. Zgodnie z treścią umowy dzierżawca zobowiązany był do zapłaty miesięcznego czynu w kwocie 30 złotych za każdy z wydzierżawionych automatów.</p>		<p>akt sprawy II (...)</p>	
<p>W dniu 11 października 2014 roku A. R. - prezes zarządu (...) Sp. z o.o. zawarł umowę dzierżawy z (...) Sp. z o.o. reprezentowaną przez prezesa zarządu M. L.. Przedmiotem umowy były automaty do gier. Umowa została zawarta na czas nieoznaczony. Zgodnie z umową dzierżawca był zobowiązany do zapłaty miesięcznego czynszu wynoszącego 17 złotych za jeden automat.</p>	<p>umowa dzierżawy</p>	<p>k. 210-215 akt sprawy II (...)</p>	
<p>W dniu 17 maja 2016 roku A. R., będący prezesem zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zawarł z J. M. umowę najmu nr (...) powierzchni lokalu położonego w O. przy ulicy (...). Zgodnie z treścią umowy wynajmujący oddał spółce (...) Sp. z o.o. do wyłącznego korzystania 4 metry kwadratowe powierzchni lokalu w celu zainstalowania urządzeń</p>	<p>umowa najmu nr (...)</p>	<p>206-209 akt sprawy II (...)</p>	

<p>rozrywkowych i zrzecznościowych. Czynsz najmu został ustalony na kwotę 400 złotych miesięcznie powiększoną o wartość podatku VAT. W załączniku nr 2 do umowy najmu zostały wyszczególnione 4 automaty, które miały zostać umieszczone w lokalu.</p>			
<p>zeznania świadka J. M.</p>	<p>k. 299-301 akt sprawy II (...)</p>		
<p>Lokalu (...) usytuowanego w O. przy ul. (...) pilnował P. B.. Do lokalu przyjeżdżał mężczyzna, który sprawdzał, czy wszystko jest w porządku.</p>	<p>zeznania świadka P. B.</p>	<p>k. 2-3 akt sprawy II (...)</p>	
<p>W dniu 31 maja 2016 roku do lokalu (...) w O. przyszedł A. K. (3). W lokalu znajdowały się cztery włączone automaty do gier. A. K. (3) rozpoczął grę na jednym z automatów – (...) wpłacając kwotę 10 złotych. Po rozegraniu kilkunastu gier losowych wygrał i zdobył 36,6 pkt, co stanowiło 36,60 złotych. A. K. (3) poprosił opiekuna lokalu - P. B. o wypłatę wygranej, jednak zamiast pieniędzy otrzymał kartę w wypisaną kwotę wygranej, z którą miał zgłosić się w późniejszym terminie po odbiór pieniędzy. Następnie P. B. przy pomocy klucza</p>	<p>zeznania świadka A. K. (3)</p>	<p>k. 5-6 akt sprawy II (...)</p>	

do automatu wykasował wartość wygranej.			
zeznania świadka P. B.	k. 2-3 akt sprawy II (...)		
W godzinach wieczornych w dniu 31 maja 2016 roku, w czasie kiedy na jednym z automatów grał A. K. (3) funkcjonariusze Urzędu Celnego II w W.: P. P., R. B., R. K., S. N. oraz P. K. dokonali przeszukania lokalu (...) położonego w O. przy ul. (...) ujawniając w nim cztery podłączone i gotowe do gry automaty do gier: (...), (...), "(...) (...)" oraz (...).	protokół przeszukania	k. 8-10 akt sprawy II (...)	
W dniu 8 sierpnia 2016 roku funkcjonariusze Urzędu Celnego w W. dokonali oględzin wewnętrznych zabezpieczonych automatów do gier. W automacie S. (...) ujawnili akceptor bankomatów z kasetką w środku, we wnętrzu której znajdowały się banknoty. W automacie znajdowała się kwota 185 złotych. W automacie B. (...) w dolnej części na środku umieszczony był hopper na bilon z monetami 5 zł, z prawej strony znajdował się metalowy lej, w którym znajdowały się banknoty. W sumie we wnętrzu automatu ujawniono kwotę 60 złotych. W automacie (...) (...) w dolnej części automatu na środku umieszczony był hopper	protokół oględzin rzeczy	k. 267-270 akt sprawy II (...)	

<p>na bilon z monetami 5 zł, z prawej strony umieszczony był banknot 10 zł, we wnętrzu automatu ujawniono kwotę 80 złotych. W automacie (...) z prawej strony w metalowej obudowie umieszczony został wrzutnik monet z dwoma hopperami na bilon. We wnętrzu automatu ujawniono kwotę 120 złotych.</p>			
<p>Automaty do gier S. (...), N. L., G. (...) i B. H. zabezpieczone w lokalu (...) położonym w O. przy ul. (...) mają charakter komercyjny z uwagi na konieczność opłaty za grę, zaś gra na nich ma charakter losowy z uwagi na brak innych przeważających elementów gry np. elementów zręcznościowych</p>	<p>opinia biegłego Z. S.</p>	<p>k. 957-969</p>	
<p>Oskarżony A. R. był wielokrotnie karany za przestępstwa z art. 107 § 1 kks.</p>	<p>informacja o karalności</p>	<p>k. 1020-1027</p>	
<p>Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.2.1.</p>	<p>-----</p>	<p>-----</p>	<p>-----</p>

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	
OCena DOWOdów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	zeznania świadka A. K. (2)	Sąd uznał zeznania świadka za w pełni wiarygodne, są one jasne, spójne, logiczne, adekwatne do udziału w sprawie. W swojej relacji świadek wskazał na okoliczności związane z wynajmem J. M. części powierzchni lokalu, który użytkował.	
zeznania świadka A. D.	Relacja świadka jest w pełni wiarygodna, bowiem jest ona jasna, spójna i konsekwentna. Świadek zeznała na okoliczności związane z jej zatrudnieniem w barze (...) w G., obowiązkami służbowymi. W swojej relacji świadek potwierdziła, że automaty znajdowały się w lokalu, jednak nie miała ona w związku z nimi żadnych obowiązków.		
zeznania świadka M. A.	Zeznania świadka są w pełni wiarygodne,		

	<p>albowiem są logiczne, spójne i konsekwentne. Świadek była pracownikiem lokalu należącego do A. K. (2), jednak do jej obowiązków nie należała obsługa automatów do gier, którymi zajmowali się serwisanci. Świadek zeznała również na okoliczności dotyczące działania automatów, w tym wypłaty wygranych graczom.</p>	
<p>zeznania świadka J. M.</p>	<p>Sąd uznał zeznania świadka za w pełni wiarygodne, są one bowiem jasne, spójne, logiczne i konsekwentne. Świadek zrelacjonował okoliczności związane z wynajmem lokali, oraz dalszym wynajmem ich powierzchni na potrzeby zorganizowania w nich gier na automatach.</p>	
<p>umowa leasingu operacyjnego</p>	<p>Dowód z dokumentu, nie kwestionowany przez strony postępowania, będący podstawą dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych w sprawie.</p>	
<p>wydruk z KRS dot. (...)</p>	<p>Dowód z dokumentu, nie kwestionowany przez strony postępowania, będący podstawą dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych w sprawie.</p>	

umowa najmu/podnajmu powierzchni w lokalu użytkowym	Dowód z dokumentu, nie kwestionowany przez strony postępowania, będący podstawą dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych w sprawie.	
oświadczenie prezesa zarządu M. C.	Dowód z dokumentu, nie kwestionowany przez strony postępowania, będący podstawą dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych w sprawie.	
protokół przeszukania	Dowód z dokumentu, nie kwestionowany przez strony postępowania, będący podstawą dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych w sprawie.	
protokół eksperymentu procesowego	Dowód z dokumentu, nie kwestionowany przez strony postępowania, będący podstawą dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych w sprawie.	
protokół oględzin	Dowód z dokumentu, nie kwestionowany przez strony postępowania, będący podstawą dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych w sprawie.	
zapis dźwięku i obrazu na płycie DVD z przebiegu eksperymentu procesowego z dnia 20.04.2016r.	Dowód z dokumentu, nie kwestionowany przez strony postępowania, będący podstawą dokonanych przez Sąd	

	ustaleń faktycznych w sprawie.	
opinia biegłego Z. S. informacja o karalności	<p>Sąd uznał opinię biegłego za w pełni wiarygodną, jest ona bowiem jasna, spójna i należyście umotywowana. Biegły przed wydaniem opinii dokonał oględzin zatrzymanych w sprawie automatu do gier. H. S. nr (...) (...) / (...). W opinii biegły wskazał, że automat ten ma charakter komercyjny z uwagi na konieczność opłaty za grę, zaś gra na tym automacie ma charakter losowy z uwagi na brak innych przeważających elementów gry np. elementów zręcznościowych. Te dwie cechy są natomiast wystarczające do ustalenia wniosku katerycznego kwalifikującego te gry jako „gry na automatach” podlegające Ustawie o grach hazardowych z dnia 19 listopada 2009 roku.</p> <p>Dowód z dokumentu, nie kwestionowany przez strony postępowania, będący podstawą dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych w sprawie.</p>	
1.1.2	zeznania świadka A. K. (2)	Sąd uznał zeznania świadka za w pełni wiarygodne, są one jasne, spójne, logiczne, adekwatne do udziału w sprawie. W swojej relacji świadek wskazał na okoliczności związane z wynajmem części

		powierzchni lokalu, który użytkował.
zeznania świadka A. D.	<p>Relacja świadka jest w pełni wiarygodna, bowiem jest ona jasna, spójna, adekwatna do udziału w sprawie. Świadek zeznała na okoliczności związane z jej zatrudnieniem w barze (...) w G., obowiązkami służbowymi. W swojej relacji świadek potwierdziła, że automaty znajdowały się w lokalu, jednak nie miała ona w związku z nimi żadnych obowiązków.</p>	
zeznania świadka M. A.	<p>Zeznania świadka są w pełni wiarygodne, albowiem są one jasne, spójne, logiczne i konsekwentne. Świadek była pracownikiem lokalu należącego do A. K. (2), jednak do jej obowiązków nie należała obsługa automatów do gier, którymi zajmowali się serwisanci. Świadek zeznała również na okoliczności dotyczące działania automatów, w tym wypłaty wygranych graczom.</p>	
umowa najmu lokalu nr (...)	<p>Dowód z dokumentu, nie kwestionowany przez strony postępowania, będący podstawą dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych w sprawie.</p>	
wydruk z KRS dot. (...)	<p>Dowód z dokumentu, nie kwestionowany przez strony postępowania,</p>	

	będący podstawą dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych w sprawie.	
protokół przeszukania	Dowód z dokumentu, nie kwestionowany przez strony postępowania, będący podstawą dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych w sprawie.	
protokół oględzin	Dowód z dokumentu, nie kwestionowany przez strony postępowania, będący podstawą dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych w sprawie.	
protokół eksperymentu procesowego	Dowód z dokumentu, nie kwestionowany przez strony postępowania, będący podstawą dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych w sprawie.	
zapis dźwięku i obrazu na płycie DVD z przebiegu eksperymentu procesowego z dnia 20.04.2016r.	Dowód z dokumentu, nie kwestionowany przez strony postępowania, będący podstawą dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych w sprawie.	
opinie biegłego Z. S.	Sąd uznał opinie biegłego za w pełni wiarygodne, są one bowiem jasne, spójne, należycie umotywowane. Biegły przed wydaniem opinii dokonał oględzin zatrzymanych w sprawie automatów do gier (...) nr (...) i H. S. P. (...). W opinii biegły wskazał,	

	<p>że automaty te mają charakter komercyjny z uwagi na konieczność opłaty za grę, zaś gra na tych automatach ma charakter losowy z uwagi na brak innych przeważających elementów gry np. elementów zręcznościowych. Te dwie cechy są natomiast wystarczające do ustalenia wniosku kategorycznego kwalifikującego te gry jako „gry na automatach” podlegające Ustawie o grach hazardowych z dnia 19 listopada 2009 roku.</p>		
1.1.3	zeznania świadka J. M.	Sąd uznał zeznania świadka za w pełni wiarygodne, są one bowiem jasne, spójne, adekwatne do udziału w sprawie. Świadek zrelacjonował okoliczności związane z wynajmem lokali, a także dalszym wynajmem powierzchni lokali, na potrzeby organizacji w nich gier na automatach.	
zeznania świadka P. B.	Relacja świadka jest w pełni wiarygodna, bowiem jest spójna, jasna i logiczna. Świadek opisał obowiązki jakie posiadał w związku z pilnowaniem automatów, w tym zeznał odnośnie okoliczności związanych z wypłatą wygranych dla graczy.		
zeznania świadka A. K. (3)	Zeznania świadka są w pełni wiarygodne,		

	<p>albowiem są logiczne i spójne. Świadek był klientem lokalu (...) położonego w O. przy ulicy (...), opisał zasady gry na automatach, w tym również wypłaty wygranej, które wskazywały na komercyjny charakter gry.</p>	
umowa dzierżawy nr (...)	<p>Dowód z dokumentu, nie kwestionowany przez strony postępowania, będący podstawą dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych w sprawie.</p>	
umowa dzierżawy	<p>Dowód z dokumentu, nie kwestionowany przez strony postępowania, będący podstawą dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych w sprawie.</p>	
umowa najmu nr (...)	<p>Dowód z dokumentu, nie kwestionowany przez strony postępowania, będący podstawą dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych w sprawie.</p>	
protokół przeszukania	<p>Dowód z dokumentu, nie kwestionowany przez strony postępowania, będący podstawą dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych w sprawie.</p>	
protokół oględzin rzeczy	<p>Dowód z dokumentu, nie kwestionowany przez strony postępowania, będący podstawą dokonanych przez Sąd</p>	

	ustaleń faktycznych w sprawie.	
opinia biegłego Z. S.	Sąd uznał opinię biegłego za w pełni wiarygodną, jest ona bowiem jasna, spójna, należycie umotywowana. Biegły przed wydaniem opinii dokonał oględzin zatrzymanych w sprawie automatów do gier S. (...), N. L., G. (...) i B. H.. W opinii biegły wskazał, że automaty te mają charakter komercyjny z uwagi na konieczność opłaty za grę, zaś gra na tych automatach ma charakter losowy z uwagi na brak innych przeważających elementów gry np. elementów zręcznościowych. Te dwie cechy są natomiast wystarczające do ustalenia wniosku kategorycznego kwalifikującego te gry jako „gry na automatach” podlegające Ustawie o grach hazardowych z dnia 19 listopada 2009 roku.	
informacja o karalności	Dowód z dokumentu, nie kwestionowany przez strony postępowania, będący podstawą dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych w sprawie.	
<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</i>		

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego M. C. (2)	Oskarżony nie przyznał się do winy, korzystając z prawa do odmowy składania wyjaśnień.	
1.1.2	wyjaśnienia oskarżonego A. R.	Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, w toku rozprawy złożył wyjaśnienia, w których wskazał, że był przekonany że prowadzona przez niego działalność jest zgodna z prawem. W okresie zarzutu sytuacja prawna była niewyjaśniona i oskarżony był przekonany, że jego działalność jest legalna. Dodatkowo w jego ocenie automaty, które wstawił do lokali były automatami zręcznościowymi, a nie automatami w rozumieniu ustawy o grach hazardowych. Sąd nie przyznał wyjaśnieniom oskarżonego walurowi wiarygodności. Wyjaśnienia oskarżonego pozostają bowiem w ewidentnej sprzeczności z opiniami biegłego Z. S.. Poza tym, oskarżony jako przedsiębiorca był zobowiązany na bieżąco śledzić wszystkie zmiany przepisów prawnych związanych z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą.	

1.1.3	wyjaśnienia oskarżonego A. R.	<p>Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, w toku rozprawy złożył wyjaśnienia, w których wskazał, że był przekonany że prowadzona przez niego działalność jest zgodna z prawem. W okresie zarzutu sytuacja prawna była niewyjaśniona i oskarżony był przekonany, że jego działalność jest legalny. Dodatkowo w jego ocenie automaty, które wstawił do lokali były automatami zręcznościowymi, a nie automatami w rozumieniu ustawy o grach hazardowych. Sąd nie przyznał wyjaśnieniom oskarżonego waloru wiarygodności.</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego pozostają bowiem w ewidentnej sprzeczności z opiniami biegłego Z. S.. Poza tym, oskarżony jako przedsiębiorca był zobowiązany na bieżąco śledzić wszystkie zmiany przepisów prawnych związanych z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą.</p>	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia		M. C. (2)

	postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Przepis art. 107 § 1 kks penalizuje jako przestępstwo skarbowe nielegalne prowadzenie lub urządzenie gier hazardowych. Gra jest umową, w której strony mają świadomość, że jedna z nich poniesie stratę, albowiem zobowiązano się do spełnienia świadczenia pod przeciwnymi warunkami. Zawarcie umowy przez uczestnika oznacza jego zgodę na to, że oczekiwaną zapłatę może wygrać albo stracić możliwość jej otrzymania. Czynnością sprawczą jest urządzenie lub prowadzenie gier hazardowych wbrew przepisom ustawy lub warunkom koncesji lub zezwolenia. Desygnaty pojęciowe zostały podane w ustawie o grach hazardowych. Grami losowymi są gry, w tym urządzone przez sieć Internet, o wygrane pieniężne lub rzeczowe, których wynik zależy od przypadku. Z kolei pojęcie gier na automatach ustawa o grach hazardowych definiuje w art. 2 ust. 3 i 5. Grami na automatach zgodnie z w/w przepisami są gry na urządzeniach mechanicznych,</p>			

elektromechanicznych lub elektronicznych, w tym komputerowych oraz gry odpowiadające zasadom gier na automatach zarządzane przez sieć Internet o wygrane pieniężne lub rzeczowe, w których gra zawiera element losowości. Ponadto grami na automatach są także gry na urządzeniach mechanicznych, elektromechanicznych lub elektronicznych, w tym komputerowych, oraz gry odpowiadające zasadom gier na automatach zarządzane przez sieć Internet organizowane w celach komercyjnych, w których gra ma charakter losowy. Koncesję na prowadzenie kasyna gry udziela minister właściwy do spraw finansów publicznych, zaś automaty podlegają rejestracji dokonywanej przez naczelnika urzędu celnego. Strona podmiotowa obejmuje umyślność w obu postaciach zamiaru. Działanie „wbrew przepisom ustawy”, to zarówno działanie bez wymaganego przepisami zezwolenia, a także działanie na podstawie zezwolenia, ale z naruszeniem przepisów ustawy o grach hazardowych. Przepisy art. 6 ust. 1–3 ustawy o grach hazardowych wprowadzają regulację, że gry w kasynach gry można urządzić tylko

na podstawie udzielonej koncesji, a gry w zakresie bingo pieniężne i zakładów wzajemnych mogą być prowadzone tylko na podstawie udzielonego zezwolenia. Działalność hazardowa w Polsce jest reglamentowana przez udzielanie zezwoleń lub koncesji.

Przed 12 czerwca 2015 roku istniało w procedurze karnej wiele wątpliwości związanych z prawidłowością wprowadzenia w życie ustawy o grach hazardowych z dnia 19 listopada 2009 roku. W tej kwestii wypowiedział się Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z dnia 19 lipca 2012 roku w sprawie C-213/11. W sprawie orzekał również Trybunał Konstytucyjny, który w wyroku z dnia 11 marca 2015 roku, stwierdził, iż przepisy art. 14 ust. 1 i art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych są zgodne z Konstytucją. Również Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 27 listopada 2014 roku w sprawie II KK 55/14 wskazał, iż nie ma wątpliwości, że przepisy ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, w szczególności art. 14 ust. 1 oraz art. 6 tej ustawy to „przepisy techniczne” w rozumieniu dyrektywy 98/34/WE. Sąd Najwyższy wypowiedział

się również, iż zgodnie z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości, w myśl zasady pierwszeństwa prawa wspólnotowego, kolizja między przepisem prawa krajowego a przepisem traktatu powinna być rozwiązana przez sąd krajowy poprzez zastosowanie prawa wspólnotowego i w razie potrzeby przez odmowę stosowania sprzecznego z nim przepisu prawa krajowego, a nie przez stwierdzenie nieważności przepisu krajowego. Wątpliwości powyższe rozwiązała ustawa z dnia 12 czerwca 2015 roku o zmianie ustawy o grach hazardowych. Ustawa ta weszła w życie z dniem 3 września 2015 roku i została notyfikowana przez Komisję Europejską w dniu 5 listopada 2014 roku pod numerem 2014/0537/PL zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża dyrektywę 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa

informacyjnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998r., str. 37 z późn. zm: Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337). Ustawa ta zmieniła między innymi art. 14 ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych, który stał się przepisem notyfikowanym i jego treść obowiązuje od dnia 3 września 2015r. W przepisie art. 4 ustawy zmieniającej wskazano, iż podmioty prowadzące działalność w zakresie, o którym mowa w art. 6 ust. 1-3 lub w art. 7 ust. 2, w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy mają obowiązek dostosowania się do wymogów określonych w ustawie zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 1 lipca 2016 r. Okres na dostosowanie prowadzonej działalności do nowych wymogów ustawy i wynikająca z przepisów depenalizacja czynów z tego okresu nie dotyczy jednak oskarżonego M. C. (2), ponieważ okres ten obejmował wyłącznie podmioty, które prowadziły działalność zgodnie z ustawą o grach hazardowych w brzmieniu sprzed 3 września 2015 roku i posiadały stosowne zezwolenia. Należy również mieć na uwadze, że oskarżony, jako przedsiębiorca oraz osoba kierująca działalnością

spółki powinien na bieżąco śledzić wszystkie zmiany przepisów bezpośrednio związanych z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą.

Zgromadzony w przedmiotowej sprawie materiał dowodowy jest jednoznaczny i pozwala na ustalenie, iż oskarżony M. C. (2) dopuścił się przypisanego mu przestępstwa z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks. Oskarżony M. C. (2) wynajął powierzchnię w lokalu (...)w miejscowości G. i urządził tam gry na automacie H. S. nr (...) (...)/(...). Automat ten nie był zarejestrowany przez Naczelnika Urzędu Skarbowego, organizowana na nim gra miała charakter losowy. Lokal, do którego wstawiony został automat nie był kasynem, tym samym oskarżony urządził grę poza kasynem gry.

Oskarżony M. C. (2) nie posiadał również koncesji na prowadzenie kasyna gry w barze (...) w miejscowości G., przy ul. (...). W ocenie Sądu nie można również przyjąć, iż oskarżony w związku ze zmianami w zakresie przepisów ustawy o grach hazardowych, jak również problemami z jednolitą interpretacją przepisów nie dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu. Oskarżony

prowadząc działalność gospodarczą opartą o przepisy ustawy o grach hazardowych powinien na bieżąco śledzić zmiany przepisów dotyczących prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, a następnie dostosować się do nich, tak by jego działalność pozostawała legalna. W ocenie Sądu oskarżony świadomie prowadził działalność w zakresie gier hazardowych poza kasynem gry. Oskarżony nie mógł pozostawać w nieświadomości karalności, bowiem problem związany z brakiem notyfikacji przepisów w okresie od 10 do 20 kwietnia 2016 już nie istniał. W dniu 11 czerwca 2015 roku przepisy ustawy o grach hazardowych pomimo rozbieżności w orzecznictwie były już uznane za zgodne z Konstytucją oraz zostały notyfikowane przez Komisję Europejską w dniu 5 listopada 2014 roku pod numerem 2014/0537/PL.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		A. R.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

Przepis art. 107 § 1 KKS penalizuje jako przestępstwo skarbowe nielegalne prowadzenie lub urządzenie gier hazardowych. Gra jest umową, w której strony mają świadomość, że jedna z nich poniesie stratę, albowiem zobowiązano się do spełnienia świadczenia pod przeciwnymi warunkami. Zawarcie umowy przez uczestnika oznacza jego zgodę na to, że oczekiwaną zapłatę może wygrać albo stracić możliwość jej otrzymania. Czynnością sprawczą jest urządzenie lub prowadzenie gier hazardowych wbrew przepisom ustawy lub warunkom koncesji lub zezwolenia. Desygnaty pojęciowe zostały podane w ustawie o grach hazardowych. Grami losowymi są gry, w tym urządzone przez sieć Internet, o wygrane pieniężne lub rzeczowe, których wynik zależy od przypadku. Z kolei pojęcie gier na automatach ustawa o grach hazardowych definiuje w art. 2 ust. 3 i 5 ustawy o grach hazardowych. Grami na automatach są gry na urządzeniach mechanicznych, elektromechanicznych lub elektronicznych, w tym komputerowych oraz gry odpowiadające zasadom gier na automatach urządzone przez sieć

Internet o wygrane pieniężne lub rzeczowe, w których gra zawiera element losowości. Ponadto grami na automatach są także gry na urządzeniach mechanicznych, elektromechanicznych lub elektronicznych, w tym komputerowych, oraz gry odpowiadające zasadom gier na automatach zarządzane przez sieć Internet organizowane w celach komercyjnych, w których gra ma charakter losowy. Koncesję na prowadzenie kasyna gry udziela minister właściwy do spraw finansów publicznych zaś automaty podlegają rejestracji dokonywanej przez naczelnika urzędu celnego. Strona podmiotowa obejmuje umyślność w obu postaciach zamiaru. Działanie „wbrew przepisom ustawy”, to zarówno działanie bez wymaganego przepisami zezwolenia, a także działanie na podstawie zezwolenia, ale z naruszeniem przepisów ustawy o grach hazardowych. Przepisy art. 6 ust. 1–3 ustawy o grach hazardowych wprowadzają regulację, że gry w kasynach gry można urządzać tylko na podstawie udzielonej koncesji, a gry w zakresie bingo pieniężne i zakładów wzajemnych mogą być prowadzone tylko na podstawie udzielonego

zezwolenia. Działalność hazardowa w Polsce jest reglamentowana przez udzielanie zezwoleń lub koncesji.

Przed 12 czerwca 2015 roku istniało w procedurze karnej wiele wątpliwości związanych z prawidłowością wprowadzenia w życie ustawy o grach hazardowych z dnia 19 listopada 2009 roku. W tej kwestii wypowiedział się Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z dnia 19 lipca 2012 roku w sprawie C-213/11. W sprawie orzekał również Trybunał Konstytucyjny który w wyroku z dnia 11 marca 2015 roku, stwierdził, iż przepisy art. 14 ust. 1 i art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych są zgodne z Konstytucją. Również Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 27 listopada 2014 roku w sprawie II KK 55/14 wskazał, iż nie ma wątpliwości, że przepisy ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, w szczególności art. 14 ust. 1 oraz art. 6 tej ustawy to „przepisy techniczne” w rozumieniu dyrektywy 98/34/WE. Sąd Najwyższy wypowiedział się również, iż zgodnie z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości, w myśl zasady pierwszeństwa prawa wspólnotowego, kolizja między przepisem

prawa krajowego a przepisem traktatu powinna być rozwiązana przez sąd krajowy poprzez zastosowanie prawa wspólnotowego i w razie potrzeby przez odmowę stosowania sprzecznego z nim przepisu prawa krajowego, a nie przez stwierdzenie nieważności przepisu krajowego. Wątpliwości powyższe rozwiązała ustawa z dnia 12 czerwca 2015 roku o zmianie ustawy o grach hazardowych. Ustawa ta weszła w życie z dniem 3 września 2015 roku i została notyfikowana przez Komisję Europejską w dniu 5 listopada 2014 roku pod numerem (...) zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża dyrektywę 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998r., str. 37 z późn. zm: Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337).

Ustawa ta zmieniła między innymi art. 14 ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych, który stał się przepisem notyfikowanym i jego treść obowiązuje od dnia 3 września 2015r. W przepisie art. 4 ustawy zmieniającej wskazano, iż podmioty prowadzące działalność w zakresie, o którym mowa w art. 6 ust. 1-3 lub w art. 7 ust. 2, w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy mają obowiązek dostosowania się do wymogów określonych w ustawie zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym ustawą do dnia 1 lipca 2016 r. Okres na dostosowanie prowadzonej działalności do nowych wymogów ustawy i wynikająca z przepisów depenalizacja czynów z tego okresu nie dotyczy jednak oskarżonego A. R., ponieważ okres ten obejmował wyłącznie podmioty, które prowadziły działalność zgodnie z ustawą o grach hazardowych w brzmieniu sprzed 3 września 2015 roku i posiadały stosowne zezwolenia.

Sąd podziela również stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 5 grudnia 2018 r., w sprawie V KK 516/17 (niepublikowany), zgodnie z którym „Istnienie w świadomości sprawcy wątpliwości co

do charakteru norm określonych w art. 6 i art. 14 ustawy o grach hazardowych to nic innego jak fakt uświadamiania sobie niepewności co do rzeczywistości prawnej, gdy tymczasem błąd co do prawa (art. 10 § 4 KKS), to przecież mylne przekonanie (pewność) o istniejącym stanie prawnym". Jak już wskazano wcześniej, przy ocenie, czy nieświadomość karalności czynu zabronionego była usprawiedliwiona, należy brać pod uwagę całokształt okoliczności związanych z rozpoznawanym zdarzeniem, a także osobę sprawcy. Oskarżony M. S. prowadząc działalność w zakresie gier hazardowych musiał mieć świadomość tego, że w polskim porządku prawnym działalność polegająca na urządzaniu gier na automatach zawsze była działalnością koncesjonowaną, reglamentowaną przez państwo. Brak również podstaw, by zasadnie móc twierdzić, że brak notyfikacji wskazanych przepisów ustawy o grach hazardowych miał zmienić tego rodzaju stan prawny. Nie można więc bezkrytycznie przyjąć, by oskarżony mógł na tej podstawie uważać, że w czasie obowiązywania przedmiotowej ustawy, a więc od dnia 1 stycznia 2010 r., przedsiębiorca prowadzący działalność w

zakresie gier hazardowych, nie musi posiadać koncesji. Oskarżony zresztą o jej uzyskanie nigdy się nawet nie starał. Nadto, jako profesjonalista w tej branży powinien przykładać podwyższoną staranność przy realizacji uprawnień i obowiązków związanych z uczestnictwem w obrocie gospodarczym, czego także nie uczynił. (...). Oskarżony ten prowadził działalność gospodarczą w zakresie gry na automatach i nie był tzw. "przeciętnym obywatelem", nieświadomym obowiązujących przepisów regulujących rynek hazardu. Przeciwnie, miał świadomość obowiązujących przepisów prawa w zakresie prowadzonej przez siebie działalności i od niego, jako od przedsiębiorcy, należało wymagać i oczekiwać znacznie więcej, niż w wypadku zwykłego obywatela. W rezultacie więc, nie można zasadnie twierdzić, iż oskarżony działał w sposób „legalny” w sytuacji, gdy nie posiadał wymaganej przepisami prawa koncesji na prowadzenie działalności hazardowej i o taką koncesję nawet nie wystąpił.”

Zgromadzony w przedmiotowej sprawie materiał dowodowy nie

pozostawia wątpliwości co do tego, że oskarżony A. R. dopuścił się przypisanego mu przestępstwa z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks. Oskarżony A. R. wynajął powierzchnię w lokalu (...)w miejscowości G. i urządzał tam gry na automatach (...) nr (...) i H. S. P. (...). Automaty te nie były zarejestrowane przez Naczelnika Urzędu Skarbowego, organizowane na nich gry miały charakter losowy. Lokal, do którego wstawione zostały automaty nie był kasynem, tym samym oskarżony urządzał grę poza kasynem gry. Oskarżony A. R. nie posiadał również koncesji na prowadzenie kasyna gry w barze (...) w G. przy ul. (...).

W ocenie Sądu nie można również przyjąć, iż oskarżony w związku ze zmianami w zakresie przepisów ustawy o grach hazardowych, jak również problemami z jednolitą interpretacją przepisów nie dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynów. Oskarżony prowadząc działalność gospodarczą opartą o przepisy ustawy o grach hazardowych powinien na bieżąco śledzić zmiany przepisów dotyczących prowadzonej przez niego spółki, a następnie dostosować się do nich, tak by jego działalność pozostawała legalna. W ocenie Sądu oskarżony

świadomie prowadził działalność w zakresie gier hazardowych poza kasynem gry. Oskarżony nie mógł pozostawać w nieświadomości karalności, bowiem problem związany z brakiem notyfikacji przepisów w okresie od 16 kwietnia 2016 r. do dnia 20 kwietnia 2016 już nie istniał. W dniu 11 czerwca 2015 roku przepisy ustawy o grach hazardowych pomimo rozbieżności w orzecznictwie były już uznane za zgodne z Konstytucją oraz zostały notyfikowane przez Komisję Europejską w dniu 5 listopada 2014 roku pod numerem (...).

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		A. R.
---	---	--	-------

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej

Przepis art. 107 § 1 KKS penalizuje jako przestępstwo skarbowe nielegalne prowadzenie lub urządzenie gier hazardowych. Gra jest umową, w której strony mają świadomość, że jedna z nich poniesie stratę, albowiem zobowiązano się do spełnienia świadczenia pod przeciwnymi warunkami. Zawarcie

umowy przez uczestnika oznacza jego zgodę na to, że oczekiwaną zapłatę może wygrać albo stracić możliwość jej otrzymania. Czynnością sprawczą jest urządzenie lub prowadzenie gier hazardowych wbrew przepisom ustawy lub warunkom koncesji lub zezwolenia. Desygnaty pojęciowe zostały podane w ustawie o grach hazardowych. Grami losowymi są gry, w tym urządzone przez sieć Internet, o wygrane pieniężne lub rzeczowe, których wynik zależy od przypadku. Z kolei pojęcie gier na automatach ustawa o grach hazardowych definiuje w art. 2 ust. 3 i 5 ustawy o grach hazardowych. Grami na automatach są gry na urządzeniach mechanicznych, elektromechanicznych lub elektronicznych, w tym komputerowych oraz gry odpowiadające zasadom gier na automatach zarządzane przez sieć Internet o wygrane pieniężne lub rzeczowe, w których gra zawiera element losowości. Ponadto grami na automatach są także gry na urządzeniach mechanicznych, elektromechanicznych lub elektronicznych, w tym komputerowych, oraz gry odpowiadające zasadom gier na automatach zarządzane przez sieć Internet organizowane w

celach komercyjnych, w których gra ma charakter losowy. Koncesję na prowadzenie kasyna gry udziela minister właściwy do spraw finansów publicznych zaś automaty podlegają rejestracji dokonywanej przez naczelnika urzędu celnego. Strona podmiotowa obejmuje umyślność w obu postaciach zamiaru. Działanie „wbrew przepisom ustawy”, to zarówno działanie bez wymaganego przepisami zezwolenia, a także działanie na podstawie zezwolenia, ale z naruszeniem przepisów ustawy o grach hazardowych. Przepisy art. 6 ust. 1–3 ustawy o grach hazardowych wprowadzają regulację, że gry w kasynach gry można urządzać tylko na podstawie udzielonej koncesji, a gry w zakresie bingo pieniężne i zakładów wzajemnych mogą być prowadzone tylko na podstawie udzielonego zezwolenia. Działalność hazardowa w Polsce jest reglamentowana przez udzielanie zezwoleń lub koncesji.

Przed 12 czerwca 2015 roku istniało w procedurze karnej wiele wątpliwości związanych z prawidłowością wprowadzenia w życie ustawy o grach hazardowych z dnia 19 listopada 2009 roku. W

tej kwestii wypowiedział się Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z dnia 19 lipca 2012 roku w sprawie C-213/11. W sprawie orzekał również Trybunał Konstytucyjny który w wyroku z dnia 11 marca 2015 roku, stwierdził, iż przepisy art. 14 ust. 1 i art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych są zgodne z Konstytucją. Również Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 27 listopada 2014 roku w sprawie II KK 55/14 wskazał, iż nie ma wątpliwości, że przepisy ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, w szczególności art. 14 ust. 1 oraz art. 6 tej ustawy to „przepisy techniczne” w rozumieniu dyrektywy 98/34/WE. Sąd Najwyższy wypowiedział się również, iż zgodnie z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości, w myśl zasady pierwszeństwa prawa wspólnotowego, kolizja między przepisem prawa krajowego a przepisem traktatu powinna być rozwiązana przez sąd krajowy poprzez zastosowanie prawa wspólnotowego i w razie potrzeby przez odmowę stosowania sprzecznego z nim przepisu prawa krajowego, a nie przez stwierdzenie nieważności przepisu krajowego. Wątpliwości powyższe rozwiązała ustawa z dnia 12 czerwca 2015

roku o zmianie ustawy o grach hazardowych. Ustawa ta weszła w życie z dniem 3 września 2015 roku i została notyfikowana przez Komisję Europejską w dniu 5 listopada 2014 roku pod numerem 2014/0537/PL zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża dyrektywę 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998r., str. 37 z późn. zm: Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337). Ustawa ta zmieniła między innymi art. 14 ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych, który stał się przepisem notyfikowanym i jego treść obowiązuje od dnia 3 września 2015r. W przepisie art. 4 ustawy zmieniającej wskazano, iż podmioty prowadzące działalność w zakresie, o którym mowa w art. 6 ust. 1-3 lub w art. 7 ust. 2, w dniu

wejścia w życie niniejszej ustawy mają obowiązek dostosowania się do wymogów określonych w ustawie zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym ustawą do dnia 1 lipca 2016 r. Okres na dostosowanie prowadzonej działalności do nowych wymogów ustawy i wynikająca z przepisów depenalizacja czynów z tego okresu nie dotyczy oskarżonego, ponieważ okres ten obejmował wyłącznie podmioty, które prowadziły działalność zgodnie z ustawą o grach hazardowych w brzmieniu sprzed 3 września 2015 roku i posiadały stosowne zezwolenia.

Sąd podziela również stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 5 grudnia 2018 r., w sprawie V KK 516/17 (niepublikowany) – „Istnienie w świadomości sprawcy wątpliwości co do charakteru norm określonych w art. 6 i art. 14 ustawy o grach hazardowych to nic innego jak fakt uświadamiania sobie niepewności co do rzeczywistości prawnej, gdy tymczasem błąd co do prawa (art. 10 § 4 KKS), to przecież mylne przekonanie (pewność) o istniejącym stanie prawnym”. Jak już wskazano wcześniej, przy ocenie, czy nieświadomość karalności czynu

zabronionego była usprawiedliwiona, należy brać pod uwagę całokształt okoliczności związanych z rozpoznawanym zdarzeniem, a także osobę sprawcy. Oskarżony M. S. prowadząc działalność w zakresie gier hazardowych musiał mieć świadomość tego, że w polskim porządku prawnym działalność polegająca na urządzaniu gier na automatach zawsze była działalnością koncesjonowaną, reglamentowaną przez państwo. Brak również podstaw, by zasadnie móc twierdzić, że brak notyfikacji wskazanych przepisów ustawy o grach hazardowych miał zmienić tego rodzaju stan prawny. Nie można więc bezkrytycznie przyjąć, by oskarżony mógł na tej podstawie uważać, że w czasie obowiązywania przedmiotowej ustawy, a więc od dnia 1 stycznia 2010 r., przedsiębiorca prowadzący działalność w zakresie gier hazardowych, nie musi posiadać koncesji. Oskarżony zresztą o jej uzyskanie nigdy się nawet nie starał. Nadto, jako profesjonalista w tej branży powinien przykładać podwyższoną staranność przy realizacji uprawnień i obowiązków związanych z uczestnictwem w obrocie gospodarczym, czego także nie uczynił. (...). Oskarżony ten prowadził

działalność gospodarczą w zakresie gry na automatach i nie był tzw. "przeciętnym obywatelem", nieświadomym obowiązujących przepisów regulujących rynek hazardu. Przeciwnie, miał świadomość obowiązujących przepisów prawa w zakresie prowadzonej przez siebie działalności i od niego, jako od przedsiębiorcy, należało wymagać i oczekiwać znacznie więcej, niż w wypadku zwykłego obywatela. W rezultacie więc, nie można zasadnie twierdzić, iż oskarżony działał w sposób „legalny” w sytuacji, gdy nie posiadał wymaganej przepisami prawa koncesji na prowadzenie działalności hazardowej i o taką koncesję nawet nie wystąpił.”

Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje na to, że oskarżony A. R. dopuścił się popełnienia przypisanego mu przestępstwa z art. 107 § 1 kks. Oskarżony A. R. w lokalu (...) położonym w O. przy ul. (...) nie posiadając koncesji na prowadzenie kasyna gry, urządzał gry na automatach S. (...), N. L., G. (...) i B. H.. Automaty te nie były zarejestrowane przez Naczelnika Urzędu Skarbowego,

organizowane na nich gry miały charakter losowy. Lokal, do którego wstawione zostały automaty nie był kasynem, tym samym oskarżony urządził grę poza kasynem gry.

W ocenie Sądu nie można również przyjąć, iż oskarżony w związku ze zmianami w zakresie przepisów ustawy o grach hazardowych jak również problemami z jednolitą interpretacją przepisów nie dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynów. Oskarżony prowadząc działalność gospodarczą opartą o przepisy ustawy o grach hazardowych powinien na bieżąco śledzić zmiany przepisów dotyczących prowadzonej przez niego spółki, a następnie dostosować się do nich, tak by jego działalność pozostawała legalna. W ocenie Sądu oskarżony świadomie prowadził działalność w zakresie gier hazardowych poza kasynem gry. Oskarżony nie mógł pozostawać w nieświadomości karalności, bowiem problem związany z brakiem notyfikacji przepisów w dniu 31 maja 2016 już nie istniał. W dniu 11 czerwca 2015 roku przepisy ustawy o grach hazardowych pomimo rozbieżności w orzecznictwie były już uznane za zgodne z Konstytucją oraz

zostały notyfikowane przez Komisję Europejską w dniu 5 listopada 2014 roku pod numerem 2014/0537/PL.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	-----	-----
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
-----	-----		
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
-----	-----		
#	3.4. Umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
-----	-----		
#	3.5. Uniewinnienie	-----	-----
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

zwięźle o powodach uniewinnienia			

KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. C. (2)	1	1	<p>Uznając winę oskarżonego M. C. (2) za udowodnioną, Sąd wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych w wysokości po 100 złotych każda stawka. Wymierzając oskarżonemu powyższą karę Sąd wziął pod uwagę całokształt okoliczności, zarówno obciążających, jak i łagodzących mających wpływ na wymiar kary. Jako okoliczności obciążające Sąd miał na uwadze motywację oskarżonego, jaką była chęć osiągnięcia korzyści majątkowej, jak też postać zamiaru jaki towarzyszył oskarżonemu przy popełnianiu przestępstwa - zamiar bezpośredni.</p> <p>Okolicznością obciążającą jest również wielokrotna uprzednia karalność oskarżonego, głównie za przestępstwa z art. 107 § 1 kks.</p>

			<p>Z kolei wśród okoliczności łagodzących wymienić należy stosunkowo krótki okres zarzutu oraz fakt, że oskarżony urządził gry tylko na jednym automacie.</p> <p>Orzeczona wobec oskarżonego kara grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych w wysokości po 100 złotych każda stawka jest adekwatna do stopnia winy oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu i spełni swoje cele zapobiegawcze i wychowawcze względem oskarżonego, jak też cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa ze względu na prewencję ogólną.</p>
A. R.	2	2	<p>Sąd uznając winę oskarżonego za udowodnioną wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych w wysokości po 100 złotych każda stawka.</p> <p>Wymierzając oskarżonemu w/w karę Sąd miał na uwadze całokształt okoliczności, zarówno obciążających, jak i łagodzących mających wpływ na wymiar kary. Jako okoliczności obciążające Sąd uwzględnił motywację oskarżonego, jaką była chęć osiągnięcia korzyści majątkowej, jak też postać zamiaru jaki</p>

			<p>towarzyszył oskarżonemu przy popełnianiu przestępstwa - zamiar bezpośredni.</p> <p>Okolicznością obciążającą jest również wielokrotna uprzednia karalność oskarżonego za przestępstwa z art. 107 § 1 kks.</p> <p>Z kolei wśród okoliczności łagodzących wymienić należy krótki okres zarzutu oraz fakt, że oskarżony jest osobą usatkwoną, posiadającą wyższe wykształcenie, prowadzącą ustabilizowany tryb życia.</p> <p>Orzeczona wobec oskarżonego kara grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych w wysokości po 100 złotych każda stawka jest adekwatna do stopnia winy oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu i spełni swoje cele zapobiegawcze i wychowawcze względem oskarżonego, jak też cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa ze względu na prewencję ogólną.</p>
A. R.	3	3	<p>Sąd uznając winę oskarżonego za udowodnioną wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych w wysokości po 100 złotych każda stawka.</p> <p>Wymierzając oskarżonemu powyższą</p>

karę Sąd wziął pod uwagę całokształt okoliczności, zarówno obciążających, jak i łagodzących mających wpływ na wymiar kary. Jako okoliczności obciążające Sąd uwzględnił motywację oskarżonego, jaką była chęć osiągnięcia korzyści majątkowej, jak też postać zamiaru jaki towarzyszył oskarżonemu przy popełnianiu przestępstwa - zamiar bezpośredni. Okolicznością obciążającą jest również wielokrotna uprzednia karalność oskarżonego za przestępstwa z art. 107 § 1 kks.

Z kolei wśród okoliczności łagodzących wymienić należy krótki, zaledwie jednodniowy okres zarzutu oraz fakt, że oskarżony jest osobą usatkwoną, posiadającą wyższe wykształcenie, prowadzącą ustabilizowany tryb życia.

Orzeczona wobec oskarżonego kara grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych w wysokości po 100 złotych każda stawka jest adekwatna do stopnia winy oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu i spełni swoje cele zapobiegawcze i wychowawcze względem oskarżonego, jak też cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej

			społeczeństwa ze względu na prewencję ogólną.
A. R.	4	2 i 3	Sąd na podstawie art. 85 § 1 k.k i art. 86 § 2 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. i art. 39 § 1 k.k.s. wymierzył oskarżonemu karę łączną grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych w wysokości po 100 złotych każda stawka. Wymierzając oskarżonemu w/w karę łączną Sąd zastosował zasadę asperacji, mając na uwadze tożsamość rodzajową przypisanych oskarżonemu czynów.
A. R.	5	2 i 3	Sąd na podstawie art. 30 § 5 k.k.s., będąc zobligowany treścią tego przepisu, orzekł wobec oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych ujętych w wykazie dowodów rzeczowych nr 2 na karcie 294 akt sprawy II (...) pod poz. 1-7 oraz w wykazie dowodów rzeczowych nr 2 na karcie 340 akt sprawy (...) pod poz. 2, 3 i 5.
M. C. (2)	5	1	Sąd na podstawie art. 30 § 5 k.k.s., będąc zobligowany treścią tego przepisu, orzekł wobec oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych ujętych w wykazie dowodów rzeczowych nr 2 na karcie 340 akt sprawy (...) pod poz. 1,4 i 6

Inne ROZSTRZYGNĘCIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
-----	-----	-----	-----
inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
-----	-----		
7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6	Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. K. (1) wynagrodzenie w kwocie 516,60 zł. (pięćset szesnaście złotych 60/100) w tym 23 % podatku VAT w kwocie 96,60 zł. (dziewięćdziesiąt sześć złotych 60/100) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego M.		

	<p>C. (2) pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Wartość tej kwoty została obliczona zgodnie z przepisami Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.</p>	
7	<p>Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks Sąd zwolnił oskarżonych M. C. (2) i A. R. w całości od zapłaty kosztów sądowych obciążając wydatkami Skarb Państwa. Mając na uwadze wysokość deklarowanych przez oskarżonych dochodów, a przy tym wysokość orzeczonych niniejszym wyrokiem kar grzywny, Sąd uznał że uiszczenie przez oskarżonych kosztów sądowych byłoby dla nich zbyt uciążliwe.</p>	
Podpis		